

• Com veus la situació actual del teatre a Catalunya?

Uii... és una pregunta que necessita potser ja un debat de dues hores... no? Je, com està... doncs està naixent. Està molt al principi, crec. Però bueno, tenint en compte que sortim de 40 d'obscurantisme i és normal que estigui naixent... però està naixent.

• A vosaltres us han criticat força tota la qüestió de les subvencions... què en penses d'això? Creus que està bé, si aleshores és rentable...

No, no, no... crec que no s'ha d'enfocar d'aquesta manera de si és rentable o no és rentable. Un teatre com a servei públic, tot el que és teatre a més amb preus populars, el teatre és cultura i el teatre ha de ser subvencionat i el teatre que es fa arreu d'Europa és forçosament un teatre subvencionat, no és mai rentable, perquè fos rentable les entrades haurien de ser caríssimes perquè un montatge és forçosament car.

• Però... i si les subvencions són mal repartides?

Aleshores això és un criteri... el criteri de repartiment sempre es pot discutir, evidentment, és una cosa molt discutible i aleshores ja això forma part de la gent que té entre mans les possibilitats de distribuir les subvencions. És evident de que la gent que no té subvencions crida per tenir-ne i els que en tenen... doncs... també criden per tenir-ne. Però això és una qüestió de criteri i aleshores jo suposo que també és el públic que si va a un teatre subvencionat i li agrada doncs troba que està bé que estigui subvencionat i si va a un teatre subvencionat i no li agrada l'espectacle troba que no està bé que estigui subvencionat. Finalment és el públic qui ho determina sempre.

• Una pregunta molt típica, però... per què vàreu escollir el «Per un sí o per un no» i no una altra obra?

Perquè trobo que és un teatre molt divertit, intel·ligent, és un teatre totalment contemporani i és un teatre que fa bastant reflexionar sobre la comunicació, el debat, el diàleg... i és un teatre, tinc ganes de dir, molt teatral, perquè s'utilitza molt el silenci i això és un exercici teatral, és un estil teatral crec molt nou, jo no conec cap altra obra que s'assembla a això i per això m'ha interessat.

• «El despertar de la primavera», es presentarà aquí a Girona?

No. És impossible, el decorat és massa gran... no es pot transportar.

• I en quant als projectes que teniu... la «Opera 36»...

Això és una cosa per fer als Estats Units... no aquí, per ara.

• Però suposo que es deurà passar aquí...

No ho sé... això és un projecte escrit per un francès fill d'emigrants catalans que viu a París i els productors són privats i americans. Així que això s'està discutint per ser portat a Estats Units, si es fa, i amb actors americans, o sigui que per ara no té res a veure amb aquí... jo sóc un director llogat per anar a fer això.

• I pel que respecta a obres per representar aquí?

Doncs ara estem assajant ja una obra que es diu «El dret d'escollir», del Bryan Clark i que pensarem estrenar pels voltants de la primera setmana de juny a Barcelona, al Poliorama.

• I tu hi dirigiràs?

Jo dirigeixo i interpreto, el primer paper.

• Què prefereixes: dirigir o actuar?

Les dues coses (somriu dels seus companys).

• Déu n'hi do, no? tres obres a cop?

Això sí... tres obres a l'hora a Barcelona i el mateix dia, no s'havia fet, però bé, ha funcionat molt bé, n'estem contents, ha estat un esforç (suspir)... bastant gran, sobretot pels tècnics també, per canviar els decorats...

L'entrevista fou emesa el diumenge dia 10 de maig a les 11 del vespre dintre del programa CATALLLUNA.

MARIA JUANOLA, TONI SALA i MONTSE JUANOLA
(ex-components del programa Catallluna)